

Kafka es queda sense pis

La història. Alacant, abans d'ahir. Àlex i Virgínia es volen casar i es compren un pis entregant cinquanta mil euros d'entrada, a *Señorío del Mar* construït en terrenys no urbanitzables, passen els mesos i la immobiliària els deixa a l'estacada, mentre que els tribunals se'ls rifen.

La pel·lícula. Si el pobre Gregori Samsa es desperta convertit en escarabat a *La metamorfosi* de Kafka, l'Àlex de *Cinco metros cuadrados*, de ser un treballador honest i aspirant a pare de família, descendeix a la categoria de marginat social pel fet de comprar-se un pis vora el mar, més sol que un mussol... Max Lemcke (Madrid, 1967) arma una faula moral sobre la deflagració de la bombolla immobiliària, que deixa al descobert les inconfessables complicitats polítiques, judicials i sense escrúpols d'una societat, la d'aquí i ara, més atenta als guanys ràpids que al foc lent d'unes ètiques responsables.

El film s'inicia amb una panoràmica aèria sobre els imponents gratacels d'una ciutat mediterrània (Alacant, Marbella?), i es tanca amb una altra panoràmica sobrevolant l'estructura abandonada d'un bloc de pisos. Entre una i altra imatge, la distància entre el somni il·lús i el malson kafkià. Lemcke ho retrata amb trets arquetípics (els bons ho són prop el deliri, i els dolents uns ogres que ju-

guen al tennis i treuen a passejar el gosset!), forçant situacions de melodrama social, puntejades amb la dramàtica i atmosfèrica música de Fernando Velázquez. En el terreny interpretatiu, Fernando Tejero encarna el desesperat Àlex, oferint un complet recital d'actor dramàtic que li va valer un merescut premi al Festival de Màlaga. Al seu costat, no desmereix Malena Alterio, al temps que Emilio Gutiérrez Caba composa, amb brutal eficàcia, el paper més ingrat de la funció: el

Cinco metros cuadrados

Director: Max Lemcke.
Intèrprets: Fernando Tejero, Malena Alterio, Manuel Morón, Jorge Bosch.
Espanya, 2011. 91'. Funatic.

malvat empresari immobiliari.

La imatge. Àlex menjant-se el raïm de Cap d'Any tancat sol al pis pilot, de cara al televisor de pega i escoltant la ràdio, mentre els coets esclaten sobre la ciutat llunyana.

La frase. "El medi ambient ho som tots, home!", declara amb cinisme l'empresari al seu còmplice, el polític municipal. Per a uns menys que per segons qui.

La recomanació. Interessats en drames socials d'aquí i ara, i d'un cinema espanyol amb vocació denunciadora.